

Yoldaşlarımızı andık

Cabir Hasan tarafından yazıldı
Pazartesi, 01 Mayıs 2017 14:43 -

İbrahim Yalçın, Halil Güven'i ve yine kanser sonucu yitirdiğimiz Kemal Yıldırım, Mahmut Saçın yoldaşı en içten devrimci durgularıyla anıp selamlıyorum.

Bugün yoldaşlarımızın 1. ölüm yılı anma nedeniyle bir arada bulunmaktayız.

Yoldařlar, Sosyalizme giden aydınlık bir dünya savaşının süreci içinde İbrahim Yoldaşın, kararlılıkla sürdürdüğü unutulmaz ve iz bırakan inançlı mücadelesini anlatacağız. Özellikle, önderlerinden aldığı mirası inançlı mücadele anlayışını mevcut değişen dünyamız koşullarına uyarlayarak yaşamının son saniyesine kadar hiç tereddüt etmeden ve kararsızlığa meydan bırakmadan bu temelde ve bu eksen etrafında emekçi halkı örgütmeye ve devrimci saflara katmak için bulunduğu her alanda bu azimle yürüttüğü mücadelesini biz yoldaşları olarak hep örnek almışızdır.

Türkiye'de örgütsüzlüğün tavan yaptığı bu günlerde örgütleyici ve ikna kabiliyeti olan İbrahim yoldaşın eksikliğini başta biz genelde devrimci hareket İbo yoldaş ve onun gibi örgütleyici kabiliyeti yüksek olan devrimcilerin eksikliğini daha da hissetmekte ve ihtiyaç duymaktadır.

İbrahim Yalçın ve Halil Güven yoldaş 12 Eylül Askeri Faşist Cuntasına karşı sadece direniş abideleri değil bir mücadeleyi yürütmenin bir unsurları olmadılar. Devrimci dayanışmanın, eylemin, direnmenin insan onuruna yakışan bir meşru müdafaa çizgisinin de başı dik temsilci

Yoldaşlarımızı andık

Cabir Hasan tarafından yazıldı
Pazartesi, 01 Mayıs 2017 14:43 -

birer örnek oldular. Tüm devrimcileri

İbrahim yoldaş söylemleriyle herkesi birleştirmeyi başaran birisiydi. Çocuklarla çocuk, yaşlıyla yaşlı olan kibri olmayan İnsanları putlaştırılmasını sevmeyen herkesi olduğu gibi kabul ederek ona göre hareket eden bir yoldaşı.

İbrahim yoldaş, Türkiye'nin mücadele eden kimlikli biri olma hayalini yaşıyordu.

Rojova için Kürt halkının bu haklı mücadelelerinin yanında omuz omuza karşı Emperyalizmin yaratıklarına karşı savaşmak için çok uğraştı. maalesef düştüğü bu amansız hastalığı ile bu hayali gerçeklemedi.

her şeye rağmen hasta yatağında bile yüreği ezilen işçi sınıfı ve katledilen Kürt halkı için son kez kaleme aldığı makalesinden bir bölümle yoldaşımı anarakar paylaşıyorum;

“Sağlık sorunlarım nedeniyle uzun zamandır yazamadım. Oysa, yazacak o kadar çok şey var ki... Yeni bir yıla girdik.Bir yanımız yangın yeri, öbür yanımız, zil, şal ve gül misali...

Bir yanımız soğuktan tir tir titriyor, yarı çıplak göç ediyor. Dirhem dirhem ölüyor, göz göre göre öldürülüyor. Roket atarlar, tanklar ve toplanla parça parça edilerek öldürülüyor.

Yoldaşlarımızı andık

Cabir Hasan tarafından yazıldı
Pazartesi, 01 Mayıs 2017 14:43 -

Öte yanımız, havai fişekler eşliğinde horon tepiyor, ‘yeni yılda sağlık, mutluluk ve aşk’ çığlıkları atıyor.

Merkez medya dedikleri “Türkiye Türklerindir” logolu basın-yayın organları bile suspus... Yandaş ,yalakaların ipleri çözülmüş sokağa salınmışlar.

Ulusalcı sosyal faşistlerden söz etmeye bile gerek yok.

Bilcümle sahibinin sesi olmak için yarışıyorlar,

Saray soytarısı ile Genelkurmay’ın kapı kulu olabilmenin telaşı ile sağa sola uluyarak “ vatan savunması” yapıyorlar.

Diyarbakır’ı, Cizre’yi, Van’ı, Hakkâri’yi, Silopi’yi görmüyorlar